

Misi Sulawesi Nieuwsbrief

December 2022 NR 11

Beste (deelgenoten)gemeenteleden, familie en vrienden,

December

Als in Nederland Sinterklaas nog niet gevierd is, beginnen bij ons de kerstvieringen al. Momenteel zijn die alweer in volle gang. Voor Indonesische christenen is kerst ontzettend belangrijk. De hele maand december zijn er kerstvieringen in alle kerken: vieringen voor de hele gemeente, vieringen voor de kinderen van de zondagsschool, voor de vrouwengroepen, voor de jongeren, enz. Laurens Jan heeft inmiddels ook alweer een aantal diensten mogen leiden, soms best ver hier vandaan, en er staan er nog wat op de planning. Ook bij onze kinderen staat deze weken veel in het te-

ken van kerst. Een hoogtepunt was toch wel het zingen in de 'Citymarket', een winkelcentrum hier in Palopo. De christelijke school waar Jefta en Febe naartoe gaan, mocht op

deze manier getuigen van de komst van Jezus! Elke klas mocht een lied ten gehore brengen. Het was prachtig om de kinderen zo enthousiast te zien zingen.

Een onderdeel van de kerstviering is het aansteken van de kaarsen

In dit nummer:

December	1
Op immigratiekantoor met de christenen nadenken over getuigen over Jezus	2
(Onverwacht) bezoek van diverse overheidsinstanties	2
Vorming en toerusting	3
Tenslotte	4
Dankpunten	4
Gebedspunten	4

Op immigratiekantoor met de christenen nadenken over getuigen over Jezus

Hebben christenen in Indonesië het nu moeilijk of valt het wel mee? Op de ranglijst van Open Doors staat Indonesië op de 28^e plaats met het kenmerk oranje: zeer zware vervolging. Hoewel ik niet ontken dat het leven voor christenen in Indonesië niet altijd makkelijk is, kan deze plaats op de ranglijst ook op het verkeerde been zetten. Want er is ook een andere kant. Een voorbeeld is de maandelijkse eredienst op het immigratiekantoor. Dat is niet zozeer een initiatief van de christelijke ambtenaren (die op het immigratiekantoor in Palopo in de minderheid zijn). Het heeft te maken met de Indonesische overheid. Die ziet het belang in van religie. De gedachte is dat wie serieus met het geloof en met God bezig is, een ambtenaar zal zijn die waarden zoals dienstbaarheid, eerlijkheid en integriteit hooghoudt. Daarom worden ambtenaren die moslim zijn gestimuleerd om naar de gebedsruimte te gaan (en de gebedstijden in acht te nemen) en vrijdagmiddag naar de moskee te gaan en worden ambtenaren die christen zijn ook gestimuleerd om op kantoor erediensten te beleggen, waardoor het geloof van de christelijke ambtena-

ren versterkt wordt. De overheid stelt daar ook een budget voor ter beschikking. Vorig jaar december (2021) leidde ik de eerste eredienst op het immigratiekantoor. Ik had toen een korte preek voorbereid over het gebed. Na de preek gaf ik bewust ruimte om samen op de preek te reflecteren. In de maanden daarna vond er elke maand een eredienst plaats. Dit jaar (2022) werd ik opnieuw uitgenodigd om de eredienst te leiden. Deze keer koos

ik voor het thema: getuigen over Jezus richting hen die Jezus niet kennen als heiland en verlosser (die Jezus niet erkennen als Heer). Uit de reacties tijdens de bijeenkomst kon ik goed merken dat de deelnemers het een moeilijk, maar relevant onderwerp vonden. Het is mijn gebed dat deze bijeenkomst de deelnemers heeft aangemoedigd om te getuigen van Jezus, redder, verlosser, heiland, Heer en koning.

Met een aantal van de deelnemers op het immigratiekantoor

(Onverwacht) bezoek van diverse overheidsinstanties

Een paar weken geleden stonden er ineens zo'n 15 mannen, van wie veel in uniform, op ons terras. Het was een gezamenlijke actie van o.a. de immigratie, politie, openbaar ministerie, ministerie van godsdienst (in Palopo) om onze documenten te controleren. Lourina was alleen thuis (met Amos); zij schrok in eerste instantie wel even. Maar er was een gemoedelijke sfeer met aardige mensen en de documenten waren gelukkig in orde. Zo'n bezoek is iets wat jaarlijks gebeurt. Er bleken overigens (nog steeds) maar 5 buitenlanders in Palopo te wonen...

Overheidsinstanties op bezoek voor controle documenten

Vorming en toerusting

Ook in de afgelopen maanden heeft er de nodige vorming en toerusting plaatsgevonden. Zo kreeg de training die tot doel heeft om de vrouwengroepen en jongvolwassenengroepen in beweging te zetten richting de samenleving (MGM), een vervolg. De leiders werden een aantal dagen toegerust hoe ze samen met hun groep een klein project konden opzetten. Om zo hun naaste te kunnen dienen met de gaven, talenten en bronnen waarmee God hen begenadigd had. Ook werd een groep van ruim 25 geselecteerde zondagsschoolleiders voor de tweede keer getraind. Daarmee zijn ze klaar om begin volgend jaar getraind te worden als trainer. In de rest van volgend jaar hopen deze getrainde trainers alle zondagsschoolleiders te trainen (op de 11 trainingsplekken). Met als doel dat de zondagsschoolleiders beter in staat zijn om op een boeiende manier te vertellen over de grote daden van God (die in de harten van de kinderen liefde tot God tot leven wekt).

Met Lourina's ouders, oom en tante - van wiens bezoek we ontzettend genoten hebben! - bezochten we een aantal gemeenten in het geïsoleerde Seko. Daar gaf ik een training over geloofsopvoeding. Van de vele tientallen echtparen beschikten er twee echtparen over een kinderbijbel. Gelukkig hadden we kinderbijbels bij ons. Tijdens de training spraken we over de manier waarop een kinderbijbel binnen de geloofsoverdracht gebruikt kan worden. In een ander geïsoleerd gebied begeleidden we een gemeente zonder predikant. De gemeente was in grote verwarring nadat de voorzitter van de kerkenraad (waar de gemeente en de rest van de kerkenraad erg afhankelijk van was) zijn vrouw verlaten had voor een andere vrouw. Mooi om de nieuw gekozen kerkenraad te bevestigen in het ambt en ze te trainen.

In antwoord op het verlangen van de GPIL om meer reformatorisch te worden, hebben we ook trainingen gegeven over de Heidelberger Catechismus. In de 'Waarheidsvriend' zal hierover een artikel verschijnen.

Onderweg in Seko: een pittige motortocht

De jury tijdens de psalmenwedstrijd

Ook heeft er een wedstrijd 'psalmen zingen' plaatsgevonden (de gedachte was dat een wedstrijd meer deelnemers zou trekken dan een 'gewone' training). In de GPIL zingt men wel psalmen, maar veel zijn er ook (nog) onbekend. Deze wedstrijd, om te beginnen voor de gemeenten in en rond Palopo, was georganiseerd om gemeenten enthousiast(er) te maken voor het zingen van de psalmen. Lourina was gevraagd als jurylid. Het was heel mooi om te zien dat veel gemeenten zich hadden ingespannen om een aantal psalmen in te studeren!

In Seko, na afloop van de training (hier alleen met de mannen, maar er waren ook veel vrouwelijke deelnemers)

Tenslotte

We willen jullie allemaal hartelijk bedanken voor jullie meeleven met ons! Veel mensen geven aan voor ons te bidden; daar voelen we ons erg gezegend mee. Maar ook bedankt voor de (Sinterklaas)pakketten, kaarten, digitale berichtjes en zelfs bezoeken aan ons! We wensen jullie allemaal Gods zegen toe voor het nieuwe jaar!

Laurens Jan en Lourina, Jefta, Febe en Amos Vogelaar

Lourina en Amos in Jakarta, vanwege de verlenging van het paspoort van Amos

Dankpunten

- Het enthousiasme en de ontvankelijkheid van de deelnemers aan de trainingen, bijv. die over geloofsopvoeding in Seko.
- De gelegenheid om op het immigratiekantoor een eredienst te leiden over het onderwerp 'getuigen'.
- De mooie bezoeken van onze (schoon)ouders/opa en oma en oom en tante, maar ook van een aantal vrienden (waaronder Laurens Jans voormalige collega-predikant in Den Haag en kerkenraadslid) en de regiocoördinator en programmaleider van de GZB.
- Het getuigenis dat de school van Jefta en Febe mocht geven door het zingen van kerstliederen, in een stad waar de grote meerderheid moslim is.

Gebedspunten

- Wijsheid en moed voor de christenen hier in Indonesië (ook wijzelf dus) om te getuigen richting hen die Jezus nog niet kennen als hun Heer en Heiland.
- Voor alle mensen (en nabestaanden) die getroffen zijn door de aardbeving die afgelopen november plaatsvond op het eiland Java.
- Leiding en wijsheid in de beslissingen die de komende maanden genomen moeten worden met het oog op ons werk hier en onze toekomst.

COLOFON

Laurens Jan en Lourina Vogelaar zijn in 2018 door de GZB en de Hervormde Bethlehemkerk te Den Haag uitgezonden naar Indonesië. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!

U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN NL91 INGB 0690 7624 45 t.n.v. GZB Driebergen o.v.v. Laurens Jan en Lourina Vogelaar.

U kunt ook doneren via de website: www.gzb.nl/misisulawesi. Dank voor uw onmisbare steun!

Voor adreswijzigingen en
overige informatie
GZB | Postbus 28 | 3970 AA |
Driebergen
T 0343-512444 | E
info@gzb.nl | W www.gzb.nl